

Nu 13, 1-2. 17-20

Nu 13, 25-29a. 30-31

Mt 18, 18-20

Průzkum zaslíbené země

Po několika měsících putování pouští došli Izraelci k zemi zaslíbené, to je k zemi, o které jim Hospodin opakovaně říká, že se stane jejich domovem. Tak jako tomu bylo za praotce Abrahama.

Slyšeli jsme příkaz pro zvědy: „Jděte vzhůru Negebem.“ Negeb je pohoří na jihu země. Celá cesta z Egypta do Palestiny se vyznačuje stoupáním. Tím faktickým zeměpisným, ale má to být i cesta duchovní – z egyptského pohanství k jedinému Bohu Hospodinu.

(Děti, prozkoumávaly jste někdy nějaké území? Zahradu, část krajiny na táboře? Něco jste tam hledaly? /Úkoly, poklad/ Přitom jste si to místo musely dobře prohlédnout. Dívat se na stromy, pod keře...)

Izraelci měli zjistit technickou, vojenskou, kulturní, náboženskou vyspělost domorodého obyvatelstva a hlavně jeho množství. To pro ně bylo velmi důležité. Nebyli totiž vycvičeni v boji ani ve vojenské strategii. Ještě dlouho po usazení v zemi nedovedli odolávat kenaanským vojskům, která se pohybovala v nížinách s válečnými vozy.

To, že průzkumníci přinesli ovoce, mělo dokázat velkou úrodnost země. Mělo to však i další důvod. Stromy byly ve zvláštní úctě a pod ochranou místních přírodních božstev. Tuto pověru měli zvědové zničit tím, že se nebudou bát utrhnout ovoce ze stromů.

Izraelci se přesvědčili, že země je velmi úrodná a dává nádherné plody. Označili ji za zemi mléka a medu. Mléko a med byly ve starověku uctívány jako božské pokrmy. Země takto označená je pokládána za místo, kde sám Bůh chce žít v obecenství se svým lidem. To je přímo za „ráj na zemi“.

Území, které Izraelci prošli, bylo krásné, bohaté, plodné a přesto většina lidu se tam bála vstoupit. Báli se všech problémů, starostí, těžkých dnů, které je tam také jistě čekaly. Oni opět zapomněli na Hospodina. Vždyť ten jim přece opakovaně slíbil, že bude s nimi, a že jim v těžkostech pomůže.

I před námi se na začátku školního roku otvírá takový vstup do nové neprozkoumané země. I když někdo chodí do stejné školky, školy, práce, každý

den je jiný, přináší nové věci, informace, setkání, příležitosti. A také nám Bůh opakovaně říká, jak je napsáno v prologu Desatera: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh...“ . To znamená, jsem tady s tebou a neopustím tě. I když budeš mít někdy starosti, těžké úkoly, nemoc, já tě neopustím a ponesu to s tebou.

Tak prozkoumávejme s chutí a s odvahou tu novou zemi každého dne, tak jak se před námi otvírá. A nenechme bez povšimnutí i nepatrné plody, které nám nabízí.

/13. 9. 2020 Dana Kalivodová/